

ALLAH YOLUNDA CİHAD

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdü li'llâhi Rabbi'l-âlemîn.

Ve'salâtü ve's-selâmü alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîn seyyidinâ ve senedinâ Muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn ve men tebiahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

Emma ba'd:

Fa'lemû eyyühe'l-ihvân fe-inne efdale'l-hadîsi kitâbu'llâh ve efdale'l-hedyi hedyü seyyidinâ Muhammedin sallallahu aleyhi ve sellem. Ve şerre'l-ümûri muhdesâtühâ ve külle muhdesetin bid'atün ve külle bid'atin dalâletün ve külle dalâletin ve sâhibehâ fi'n-nâr. Ve bi's-senedi'l-muttasılı ile'n-nebiyyi sallallahu aleyhi ve selleme ennehû kâl:

إِنَّ أَنْتُمْ اتَّبَعْتُمْ أَذْنَآبَ الْبَقْرِ وَتَبَايَعْتُمْ بِالْعَيْنَةِ
وَتَرَكْتُمْ الْجِهَادَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لِيَلْزِمَنَّكُمْ اللَّهُ مَذَلَّةً
فِي أَعْنَاقِكُمْ ثُمَّ لَا تَنْزِعُ مِنْكُمْ حَتَّى تَرْجِعُوا إِلَى مَا
كُنْتُمْ عَلَيْهِ وَتَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَعَالَى

*İn entümü'tteba'tüm eznâbe'l-bakari ve
tebâya'tüm bi'l-îneti ve terektümü'l-cihâde
fî sebîli'llâhi le-yülzimmennekümü'llâhu me-
zelleten fî a'nâkıküm sümme lâ tünzeu min-
küm hattâ terciû ilâ mâ küntüm aleyhi ve
tetûbû ila'llâhi Teâlâ.*

Sadaka Resûlullah fîmâ kâl ev kemâ kâl.

Çok aziz ve muhterem cemaat-i müs-
limîn!

Allahu Teâlâ hazretlerinin selâmı, rah-
meti, bereketi, ihsanı ve ikramı dünya ve âhi-
rette cümlemizin üzerine olsun. Allahu Teâlâ
hazretleri bu mübarek cuma gecesinde uzak-
lardan yakınlardan zahmetler ihtiyar ederek
Peygamber Efendimiz'e sevgimizin, saygımı-
zın, bağlılığımızın nişanesi olmak üzere şu
hadîs-i şerîfleri dinlemek üzere buraya toplan-
manızı rahmetine vesile eylesin.

Efendimiz'in hadîs-i şerîflerini okumaya
geçmeden önce şu mübarek cuma akşamında
rûh-ı pâkine hediye olsun diye, cümle âlinin,
ashâbının, etbânının ve ahbâbının ruhlarına ve
sâir enbiyâ-i mürselînin ervâhına hediye olsun
diye, yine evliyâullahın ve hâsseten Ümmet-i
Muhammed'in mürşitleri olan hakiki verese-i

enbiyâ, sâdât ve meşâyih-i turuk-u aliyyemizin ruhlarına hediye olsun diye, himmetleri üzerimize hâsıl olsun diye, Allahu Teâlâ bu mübarek kullarının yolundan ayırmasın diye, bu beldeleri canlarını mallarını ortaya koyarak cihad ederek fethetmiş ve bize emanet bırakmış olan ecdadımızın ruhlarına hediye olsun diye, âhirete göçmüş bütün sevdiklerimizin, yakınlarımızın; bu beldelerde bu ibadethaneleri, hayırları yapıp yaşatanların kendilerine ve geçmişlerinin ruhlarına hediye olsun diye, beldemizin medâr-ı iftihârı Hüseyin Gazimiz, Hacı Bayram-ı Velîmiz, Taceddin Sultan ve sâir enbiyânın ruhlarına hediye olsun diye ve uzaktan yakından bu hadisleri dinlemek üzere gelmiş ve burada toplanmış bulunan siz kardeşlerimizin de âhirete göçmüş olan boynu bükük, bize de biri dua etsin, diye dua bekleyen sevdiklerinin ve yakınlarının geçmişlerinin ruhlarına hediye olsun diye, biz yaşayan müslümanlar da Rabbimiz'in rahmetine erelim, rızasına ulaşalım, Peygamber Efendimiz'in sünnetini ihyâ edelim de çok büyük hayırlara erelim diye bir *Fâtiha*, üç *Ihlâs-ı Şerîf* okuyalım, ruhlarına hediye edelim, öyle başlayalım.

Metnini okumuş olduğumuz hadîs-i şerîf, mezhep imamı Ahmed b. Hanbel *rahmetullahi aleyh*'in *Müsned*'inden alınmış, Abdullah b. Ömer *radıyallahu anhümâ* tarafından rivayet edilmiş olan bir hadîs-i şerîftir ki Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretleri bizleri ikaz ve irşad etmek üzere şöyle buyuruyorlar:

a. Cihadın Terki Zillettir

İn entümü'tteba'tüm ez-nâbe'l-bakar. “Eğer siz sığırların kuyruklarına tâbî olursanız; öküzlerin ineklerin peşine takılırsanız.” *Ve tebâya'tüm bi'l-hîleti.* “Hileli, şer-i şerîfe uymayan alışverişler yaparak kazanç sağlamaya koşarsanız, haramı helali düşünmezsiniz.” *Ve terektemü'l-cihâd.* “Ticaretle meşgul olacağız derken cihadı terk ederseniz.” *Fî sebîli'llâh.* “Allah yolunda cihad etmeyi terk ederseniz.” *Le yüzlimentekümü'llâhu mezelleten fî a'nâküküm.* “Allahu Teâlâ hazretleri sizin boyunlarınıza öyle bir zillet yapıştırır ki.” *Sümme lâ tünzeu minküm.* “O zilleti çekip boyunlarınızdan çıkarmak sizi o durumdan kurtarmaz.”

Neden?

Çünkü siz ticaretin zevkine takıldınız, paranın zevkine düştünüz, Allah yolunda çalışmayı terk ettiniz.

Çare?

Hattâ terciu ilâ mâ küntüm aleyh. “Siz evvelce olduğunuz çizgiye dönmedikçe; doğru hatta, doğru yere, doğru noktaya gelmediğiniz müddetçe bu zillet boynunuzda kalmaya devam eder.” *Ve tetûbû ila’llâhi Teâlâ.* “Tevbe edip Allah’a dönmedikçe bu zillet boynunuzdan çekilip ayrılmaz.”

Muhterem kardeşlerim!

İslâm dininin kurulması, yayılması, gelişmesi cihad farzıyladır. Öyle olmuştur, öyle olmalıdır, öyle olacaktır. Onun için bu cihad sözünün kelime mânasından başlayarak üzerinde biraz durmamız lazım.

Cihad, mufâale babından, “mücadele ve cihad” mastardır. Müşareket ifade eden mânası vardır. Cihad; size karşı koymaya çalışan insanlara sizin cehd edip karşı koymanız demek.” cihad. Size karşı gelenlere siz de mu-

kabil olarak cehd sarf etmeniz, demek. “Ce-
hidleşmek” demek, “karşılıklı cehd sarf et-
mek” demek.

İslâm’ın başlangıcından bugüne kadar ve
bugünden de kıyamete kadar ve hatta Hz.
Âdem atamızdan bu zamana kadar maalesef
dünya üzerinde akl-ı selim ve adalet-i tâmme
yerleşmemiş. Allah’ın yaratışının takdirinin
hikmeti; daima bir şeytan ordusu mevcut ol-
muş, şeytanın askerleri, şeytanın partisi, şey-
tanın hizbi, şeytanın yolunun yolcuları, şeyta-
nın taraftarları mevcut olmuş; bir de Rahmân
olan, Rahîm olan Allahu Teâlâ hazretlerinin
yolunu kabul eden, imanını benimseyen, emir-
lerini tutan zümre mevcut olmuş.

Ta Hz. Âdem *aleyhisselam* zamanında
başlamış. Nuh *aleyhisselam* zamanında devam
etmiş, Lut *aleyhisselam* zamanında devam et-
miş, İbrahim *aleyhisselam* zamanında devam
etmiş, Musa *aleyhisselâm* zamanında misalleri
var.

Kur’ân-ı Kerîm ve peygamberler tarihi -
aleyhimüssalâti vesselam- neyin tarihidir?

İmanla küfrün mücadelesinin tarihidir. Bir
taraftar mütevazı, Allah’a sevgili, saygılı,

bağlı peygamberler, salihler, mü'min-i kâmiller; bir tarafta da azılı, şirret, muzır, arut bir zümre daima mevcut olmuş. Eğer Allahu Teâlâ hazretleri dileseydi onlar parmaklarının ucunu kıpırdatamazdı. Allahu Teâlâ hazretleri onlara mühlet ve fırsat vermeseydi hiçbir şey yapamazlardı, mevcut olamazlardı.

Allahu Teâlâ hazretleri âyetlerini gösterseydi hepsi inanmak zorunda kalırdı. Allah'ın âşikâre zâhir ve bâhir âyetlerini görünce diz çöküp, secdeye kapanıp, iman etmekten başka çareleri olmazdı. Olmazdı ama o zaman da imanın kıymeti olmazdı.

Allah; herkesin hiç tereddüt etmesine gerek kalmadan mecburen inanmasına sebep olacak âşikâr bir delil göstermiş. Herkes amennâ ve saddaknâ diyor, secdelere kapanıyor. Nitekim bazı kereler Allahu Teâlâ hazretleri böyle deliller göstermiş.

Mesela Musa *aleyhisselam* zamanında sihirbazlar secdeye gelmişler. İnsanlar toplanmış seyrediyorlar, sihirbazlar bir tarafta Musa ve Harun *aleyhimesselem* bir tarafta.

“Hadi bakalım en büyük sihirbaz bunlar; bu sihirbazları yenmek için siz daha kuvvetli sihirbazlar getirin.” diyor.

Bütün şehirlerden, beldelerden en usta hokkabazları, sihirbazları topluyorlar, Musa *aleyhisselam* ile Harun *aleyhisselam* ile yarıştıracaklar.

“Hadi buyur, hünerini göster.”

“Hayır, sen göster.”

Musa *aleyhisselam* diyor ki;

قَالَ بَلْ أَلْقُوا

*Kâle bel elkû.*¹ “Bakalım siz ne yapacaksınız? Yapacağınız ilkâyı yapın.”

Onlar büyülerini yapıyorlar, sihirlerini yapıyorlar.

وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ

*Ve câû bi-sihrin azîm.*² “Büyük bir sihirbazlık hüneri yapıyorlar.”

Olur mu böyle şey?

¹ 20/Tâhâ, 66.

² 7/A'raf, 116.

Bizim köye bir hokkabaz gelmiş, adamları kahveye toplamış. Bunun zamanımızdan misalinini vermek için söylüyorum.

Çanakkale'nin Ayvacık kazasının Ahmetçe köyüne bir hokkabaz gelmiş. Maksudı köylüyü eğlendirip para almak. Hoşça zaman geçirtmesinin karşılığında parasını toplayacak. O zamanlar sinemalar yok, tiyatrolar yok. Ya Karagöz Hacivat oynayacak ya da Zati Sungur gibi biri çıkacak, hokkabazlık yapacak, şapkanın içinden saatler, tavşanlar, civcivler çıkaracak; böyle bir şey.

Kahvede bizim köylülerin gözlerini bir büyülemiş; "Tavana bakın." demiş, tavana bakmışlar. Kahvenin tavanının her tarafı asma. Nasıl üzümler sarkıyor.

"Hepiniz bir üzüm salkımının ucundan tutun, sapından tutun."

Tutmuşlar. O zaman bizim köylerde kuşak vardı; kuşaklarına da kınında bir bıçak sokarlardı. Köyde bir şeyler kesmek için lazım olur; bıçak her zaman yanlarında gezerdi. Bazıları da boynu büküm çatal olurdu, sapları gümüş olurdu; güzel bir şeyler, antika bir şeyler olurdu. Herkesin cebinde vardı.

Ben de çocukluk hevesiyle kendime bile yaptırmıştım.

“Herkes bıçağını çıkarсын.”

Çıkarmışlar.

“Sapına dayasın ama sakın kesmesin!” demiş.

Herkes asılan salkımı, mükemmel üzüm sapını da tutmuş, bıçak ellerinde.

“Ben söylemeden kimse sapını kesmesin!” demiş.

Nasıl göz boyadıysa ne yaptıysa... İşini bitirmiş. Bir de bakmış herkes burnunu tutmuş. Köyde bu hadiseyi görenler anlatıyorlar. Adam bıçağı vursa burnunun ucunu kesecek. Sihir!

Dün buradaki doktor arkadaşlar anlattı:

“Sizinle tanıştırdığımız filanca kardeşimiz hipnotizma yoluyla hastaları uyutuyor, ameliyat yaptırabilecek durumda; benim yanımda da yaptıracak.” diyor.

Hipnotizmayla uyutacak, doktor gelecek, bıçağı vuracak, neşteri vuracak, yarayı aç-

cak, kesecek, biçecek, temizleyecek; ne nar-
koz ne bayıltma ne lokal anestezi hiçbir şey
olmadan ameliyat yapacak.

Demek ki böyle şeyler oluyor.

Musa *aleyhisselam*'ın karşısındaki sihir-
bazlar bir sihir yapmışlar İnsanların gözlerini
büyülemişler, aldatmışlar, büyük sihir hünere-
leri ortaya koymuşlar.

Musa *aleyhisselam* kendi kendine endişe-
lenmiş.

“Vay, bu ne biçim iş!”

Allahu Teâlâ hazretleri diyor ki;

“Yâ Musa! Elindeki âsâyı yere at, baka-
lım!”

Elindeki âsânın da bir başka özelliği yok.

Tur dağında ona;

“Yâ Musa! Bu âsâ ile ne yaparsın?” diye
soruyor.

اتَوَكُّوا عَلَيْهَا وَاهْتَسِبْ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي

*E tevekkeü aleyhâ ve ehüşşü bihâ alâ ğanemî.*³ “Yâ Rabbi! Ben buna dayanırım. Onunla koyunlarımı güderim.”

İşte bu kesilmiş bir âsâ.”

“At!”

Yere atınca bir ejderha oluyor. O âsâ yine orada nasıl ejderha olmuşsa olmuş, onların bütün sihirlerini yutmuş.

Nasıl yuttu, nasıl oldu?

Tabi o sahnede değiliz. Kur’ân-ı Kerîm’de kısa cümlelerle bildiriliyor. Böyle olmuş.

Sihirbazlar o hünerlerini başka yerlerde de yapıyorlardı ama böylesini görmedikleri için bütün hepsi secdeye kapanıyorlar:

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ

*Kâlû âmennâ bi Rabbi’l-âlemîn. Rabbi Mûsâ ve Hârûn.*⁴ “Alemlerin Rabbine iman ettik! Musa’nın, Harun’un *aleyhimesselem* bize tanıttığı Allah’a inandık!” diyorlar.

³ 20/Tâhâ, 18.

⁴ 7/A’raf, 121.

Halbuki Firavun'un adamlarıydı; onları Firavun tutmuştu. "O iki peygamberi güya mağlup etsinler." diye getirmişti.

Ondan sonra nasıl kuvvetli inanıyorlar.

"İnandık." deyince Firavun diyor ki;

"Keserim sizi!"

Nasıl keserim?

"Bacaklarınızın birini, kollarınızın birini keserim; sonra sizi hurma dallarında sallandırırım!"

"Ne yaparsan yap!" diyorlar.

"Biz Rabbimiz'e inandık, âhirete nasıl olsa göçeceğiz. İstersen öldür, yolumuzdan dönmeyiz!"

İman...

İman bir geldi mi insanı tanktan daha kuvvetli yapar! Bir de gitti mi sinekten daha âciz duruma düşürür!

Ne yaparsan yap! Asarsan as!

إِنَّمَا تَقْضَىٰ هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

*Innemâ takdî hâzihi'l-hayati'd-dünyâ.*⁵

“Sen bu dünya hayatında ne hükmedersen edersin. Tek olsa öldürürsün. Öldürsen ne olur? Ölünce biz cennete gideceğiz ya!” deyip Firavun’dan korkmuyorlar. Firavun’un işi bitiyor.

Firavun zamanında böyle olmuş. İbrahim *aleyhisselam* zamanında böyle olmuş. Peygamber Efendimiz zamanında böyle olmuş. Sahabesi zamanında böyle olmuş. Okuyun.

Peygamberler tarihini okuyalım, sahabe-ler tarihini okuyalım, İslâm tarihini okuyalım. Siret-i Nebeviyyemiz’i okuyalım. Peygamber Efendimiz’in mücadelesini bilelim.

Ne olmuş? Bizim bu Müslümanlığımız bakalım kaç derecelik Müslümanlıkmış? Kaç okkaymış? Halep oradaysa arşın burada. Arşınlayalım, ebadını ölçelim; bir anlayalım.

Biz müslüman mıyız, kukla mıyız, taklit miyiz, hakikat miyiz, rüya mıyız, hayal miyiz, oyun mu oynuyoruz, sahiden mi müslümanız? Şaka mı yapıyoruz, ciddi miyiz; o zaman anlarız. İman başka bir şey. İman bizim kitaplarda

⁵ 20/Tâhâ, 72.

okuduğumuz, rüyalarda gördüğümüz bir şey ama hayatımıza çok az girmiş.

Ama bugünde aynı mücadele var. Bugün de bir tarafta küfür.

b. İman ve İmanın Önemi

Neye inanıyorsun?

Âmentü billâhi ve melâiketihî ve kütübihî ve rusühî ve'l-yevmi'l-âhiri ve bi'l-kaderi hayrihî ve şerrihî mina'llâhi Teâlâ ve'l-ba'sü ba'de'l-mevti, hakkun.

Alıyorsun *âmentü*'yü. Kâfir de alıyor senin *âmentü*'yü.

“Sen Allah’a mı inanıyorsun; ben inanmıyorum!”

Şöyle şöyle şöyle, açıyor ağzını, yumuyor gözünü, sıralıyor.

“Sen peygambere mi inanıyorsun? Ben onunla alay edeceğim.”

Alıyor eline kalemi, yazıyor.

“Sen âhîret gününe mi inanıyorsun? Kah, kah, kah. Kih, kih, kih. Vah, vah, vah. Yazıklar olsun sana! Yaşa, hayata bir kere gelmişsin,

kâm almaya baksana. Peygamberlerin kitaplarına mı inanıyorsun?”

Hadi onlara bir çatmak..

Sen ne yapıyorsun, ben ne yapıyorum?

Sövsün, saysın, hücum etsin! Kimin peygamberine, kimin kitabına, kimin dinine?

O bir cehd sarf ediyor, uğraşiyor; kâfir. Burnundan soluyan boğa gibi bacağıyla yeri eşeleyip eşeleyip İslâm'ın üstüne saldırıyor. Güldür güldür yerler sallanarak toslayacak.

Sen?

O bir cehd sarf ediyor, burnundan soluyor ki; “Yeryüzünde Allah’a ibadet edilmesin, şeytana ibadet edilsin. Allah’ın emri hakim olmasın, şeytanın hükmü hakim olsun. Ahlâk, edep, ırz, namus, haysiyet, adalet yok olsun. Ye Mehmed ye, devlet malı deniz, yemeyen nokta nokta...”

Bir tarafta öyle bir tarafta böyle.

Sen ne yapıyorsun?

“Hocam, ben on bir ay ticaretten öyle yoruldum ki on ikinci ay dinlemek üzere Bodrum’a, Marmaris’e, deniz kenarına güneşlenmeye, kızarmaya gidiyorum.”

Sanki on bir ay, Allah’ın dinine hizmet etmiş gibi on ikinci ayda yine nefesine hizmete gidiyor. Bizim memleket gibi gül gülistan memleket bulunmaz! Haftanın yedi günü var; beş günü çalış iki günü keyif.

Ne mutlu ki sana beş gün çalışma vermişler, iki gün serbest. Bu iki günü de âhirete çalışsana!

“Hayır, beş günde yoruldum iki günde keyif yapacağım. En güzel keyif yapma yeri neresi, söyle bakayım bana!”

Millet bunu yapıyor.

Böyle olmaz!

Mü’minin İslâm’ı koruma cehdi, kâfirin cehdine karşı gelecek, cehdleşecekler.

Cihad ne demekmiş?

“Karşılıklı cehdleşmek.”

Kâfir niçin yaratılmış?

Küfrünü ilan etmek için, müslümanın Müslümanlığını yenmesi için yaratılmış.

Şeytan neden yaratılmış?

Bir hikmeti var.

Kâfir neden yaratılmış?

Bir hikmeti var.

Sen imtihandasın. Eğer sen bu kavgada, bu savaşta, bu cihatta, bu uğraşta Allah'ın dininin tarafını tutarsan ki Allah'ın sana bana ihtiyacı yok, dilerse hepsini kahreder, ama sen kendin bu tarafı tutarsan sen kazanırsın.

Tutmadın?

Paşa gönlün bilir; ne yaparsan yap! Bu dünya senden önce nice insanlar gördü; nice kâfirler, nice zalimler, nice münafıklar, nice tembeller, nice haylazlar, nice yan gelip sırt üstü yatanlar gördü. Sen de onların ortasında kal!

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ

*Ve mâ ekserü'n-nâsi velev haraste bimü'minîn.*⁶ “Ey Resûlüm! Ne çırpır durursun? Bu insanların ekseriyeti ne kadar uğraşsan inacak değiller.”

Ekseriyet nasıl ekseriyet?

Bir tulum derisini kes, yeryüzüne yay; kocaman bir sığır derisi, kıllı. Siyah derinin üzerinde bir tanecik beyaz kıl var. İşte cennete girecekler o kadar.

Bütün insanların kalabalığı arasında cennete girecek olanlar o kadar. Sen o bir tanecik kıl kadar olan zümrenin içine girebilersen;

فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ

*Fe-men zühziha ani'n-nâri ve üdhile'l-cennete fekad fâz.*⁷ “Cehennemden paçayı kurtarıp da cennete girersen ne mutlu sana!”

Yapmadın?

Yazıklar olsun! Vah sana, yazık sana ki gitti! “Şu iki paralık dünya hayatı için âhiretini sattın, âhiretin için çalışmadın.” durumu olur.

⁶ 12/Yusuf, 103.

⁷ 3/Âl-i İmrân, 185.

Bu bir mantıktır muhterem kardeşlerim! Kur'ân-ı Kerîm, hadîs-i şerîfler, salihlerin sohbetleri, alimlerin ilmi bize hep bunu anlatır, durur.

Herkesin önünde tabak gibi açılmış iki tane tercih, iki tane yol var:

Ya Allah'ın yolunu tutarsın, mihnetlere zahmetlere katlanıp Allah'ın yolunda yürürsün; geceleri uykunu terk edersin, gündüzleri rahatını terk edersin, cebinden zar zor kazandığın paraları Allah yolunda sarf edersin.. Bu bir yoldur! Hep meşakkat yolu.

Bir tarafta da keyif, zevk, sefa, eğlence, davul, dümbelek, saz, söz, köçek, çengi, dansöz, oryantal şimdiki tabirlerle.

Buyur! Hangi tarafı istersen iste. Bu taraf dosdoğru cehenneme gider! Hem de böyle kendini koyversen, meyilli bir şeyin üstünde kızak kayar gibi dosdoğru cehenneme doğru kayar, düşer.

Bu tarafta emekleye emekleye, titreye uğraşa, ter döke döke, tırmana tırmana cennete çıkarısın. Bu tepeyi geçtin mi, bu engeli aştın mı cennete gidersin.

Cennetin yolu zordur, cehennemnin yolu kolaydır. Allah'ın rızasını kazanmak biraz fedakârlık ister. Ne birazı, çok fedakârlık ister!

İşte bu iki tercihten birisini yapacaksınız. Allah'ı kandırmak mümkün değil. Yaptığımız tembellikleri gizlememiz mümkün değil. Günahları saklamak mümkün değil. Ya Allah'ın has kulu oluruz, Allah yolunda yürürüz, Allah'ın affına ereriz; ya da mü'min olsak bile münafık oluruz, facir oluruz, fasık oluruz. Veya kâfir ya da müşrik olur, cehennemde yazar, cezasını çekeriz.

Allah rızası için cehd edeceğiz! Kâfirler İslâm'ı yıkmak için çalışıyorlar. Birçok belde-lerimizi elimizden aldılar. Bizi Türkiye gibi küçük bir yere sıkıştırdılar. Burada da tazyik yapıp duruyorlar. Öteki İslâm ülkelerinin her birisinin başına belaları sardılar. Senin diğer müslüman kardeşlerinin imdadına yetişmen lazım. Ona da imkân bulamıyorsun. Kendi memleketinde rahatsın.

Rahat mısın?

Rahatım elhamdülillah; yediğimiz önümüzde yemediğimiz yanımızda hazır, buzdola-

bımızda bir haftalık gıda, kilerimizde mutfağımızda bir aylık yemek, bir senelik imkân var. Tarlalarımız, bahçelerimiz, bağlarımız, apartmanlarımız, katlarımız, ticaretlerimiz, meskenlerimiz, dükkanlarımız...

Eğer bunlar sana Allah'tan, Allah'ın Resûlü'nden ve onların yolunda cihad etmekten daha sevgili geliyorsa onların peşinde gidiyorsan;

فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهَ بِأَمْرِهِ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

*Fe-terabbesû hattâ ye'tiya'llâhu bi-emrih, vallâhu lâ yehdi'l-kavme'l-fâsıkîn.*⁸ “O zaman başına geleceklere hazır ol. Allah fasık kulları sevmez.”

Âhireti bırakıp dünyayı tercih edenleri, yolunu bırakıp şeytana uyanları sevmez. O zaman Allah'ın cezasını bulursun. Kendin kaçınmışsın; o zaman o köteği yersin. O sille sende patlar! O darbe-i tedip seni yerlere yıkar.

⁸ 9/Tevbe, 24.

c. Allah'a Verdikleri Söze Sadık Olanlar

Allahu Teâlâ hazretleri bize uyanıklık versin. Merdâne, erkekçe, mertçe Allah'ın dinine yardım eden kimselerden eylesin.

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ
فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ
وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا

*Mine'l-mü'minîne ricâlün sadakû mâ-âhedu'llâhe aleyh, fe-minhüm men kadâ nah-behû ve minhüm men yentezir ve mâ beddelû tebdîlâ.*⁹ “Mü'minlerden öyle er kişiler vardır ki Allah ile yaptıkları ahde sâdık olduklarını ispat ettiler...” diyor.

Biz hangi şey üzerine Allah'a ahdettik?

Allah'a inanacağız, peygamberlerine inanacağız, kitaplarına inanacağız, âhirete inanacağız; hesaba, cennete, cehenneme, mizana, Kur'an'a inanacağız ve Allah yolunda çalışacağız. Ahdinde sadıksan, ersen, sözünün eriysen, dürüstsen, dürüstlük et, Allah yolunda çalış.

⁹ 33/Ahzab, 23.

Öyle değilsek; vaazlar bir kulağımızdan girip öbür kulağımızdan çıkıyorsa, dinlediğimiz okuduğumuz bize kâr etmiyorsa, tesir etmiyorsa bir gün gelir senin de benim de defterimi kapatırlar, dürerler.

“Hadi bakalım geri cepheye!” emri gelir, bu dünyadan göç emri gelir, göç davulu çalınır, o zaman bir saniye geriye gitmez, tehir etmez, tehire uğramaz!

“Aman yâ Rabbi! Bana mühlet ver, iyi kul olacağım, iyi işler yapacağım, tevbe edeceğim, hakları ödeyeceğim, haramlardan sıyrılacağım.”

Geçmiş ola!

Âhirette müşrikler, münafıklar, kâfirler çok pişmanlık duyup da dünyaya dönmek isteyecekler. Sen şimdi dünyadasın ya. Şu anda yaşıyorsun işte! Âhirete gidip pişmanlık yemekten dünyadayken aklını başına devşirmek akıllı insanlara daha uygun değil mi?

Onun için Allah yolunda çarpışacağız, vuruşacağız.

“Nasıl çarpışalım hocam? Sopaları, silahları alalım; nereye?”

Mü'minin düşmanları çok. Bir; nefsi, kendisi ilk düşman.

Neden?

Sana “yat” diyen kim?

Nefsin.

“Boş ver ya, yat aşağı, keyfine bak, uyu. Bu dünyayı sen mi düzelteceksin? Başka müslüman mı kalmadı?”

Öyle diyorlar. Evet, başka müslüman kalmadı! Dünyada bir tek müslüman ben kaldım, Allah'ın dininin bekçisi bir ben kaldım! Herkes gitmiş! Kendi nefsimiz, bir.

Şeytan, iki. Şeytan bizim dışımızda ayrı bir varlık. Kurnaz mı kurnaz, hain mi hain, melun mu melun!

Ta Hz. Âdem atamızdan beri bizim etrafımızda dolaşmaya alışmış. Kuzuların parçalayıcısı, düşmanı nasıl uluyan kurtlar ise insanoğlunun kurdu da şeytan. İnsanoğlunun etrafında aç kurtlar gibi durur.

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا

إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ

İnne's-şeytâne leküm adüvvün fe't-te-hizûhü adüvvâ. Innemâ yed'û hızbehû li-yekûnû min ashâbi's-saîr. diyor Allahu Teâlâ hazretleri.

“Şeytan sizin için apâşikâr, şeksiz şüphesiz, tereddütsüz hakiki bir düşmandır.”

İnne's-şeytâne leküm adüvvün fe't-te-hizûhü adüvvâ. “Şeytan sizin düşmanınızdır; siz de onu düşman belleyin. *Innemâ yed'û hızbehû li-yekûnû min ashâbi's-saîr.*¹⁰ “‘Onunla beraber cehenneme gitsinler.’ diye o, insanları kendi partisine, kendi yoluna çağırır.”

Şeytanı düşman belleyeceğiz. Münafıklar, müşrikler, zalimler, günahkârlar, kâfirler başka türlü şeyler var. Dünya var, dünyanın kendisi. Dünya düşman!

Nasıl düşman?

Şu manzara ne kadar güzel! Şu ağaçlar ne kadar hoş! Şu kuşlar ne güzel ötüyor! Şu kelebekler ne güzel uçuyor! Şu gülün kokusu ne şahane! Aman şuranın havası çok latif! Suyu fevkalâde leziz!

¹⁰ 35/Fatır, 6.

İşte bunlar da insanı aldatıyor. Fâni dünyanın zevkleri de insanın düşmanıdır.

Fâni dünya hoştur ama akibet mevt olmasa.

Sonu ölüm olmasa hoştur. İnsanların çoğunu bu dünya allıyor pulluyor süslüyor, öyle aldatıyor. İnsanların çoğu Allah yoluna ondan gelmiyor.

Yaz gününde Ankara boşalıyor.

Nerede?

Hepsi deniz kenarında! Zevk var orada, safa var, eğlence var. Tatlı- su başları, deniz kenarları, göl kenarları, manzaralı yerler, güzel yerler...

“Hadi Allah yoluna gel, Allah için çalış.”

d. Hayırlı Çalışmalar ve Cihadın Çeşitleri

Gençler gruplar halinde deniz kenarlarına gidiyorlar.

“Köylere gidin, Allah’ın dinini köylülere anlatın. Kasabalara gidin, kahvelere gidin. Oturun kahveye; Allah’ın bir kulunu yakalayın, hak söz söyleyin!”

Bir hoca efendiyle kasabadan İstanbul'a, Ankara'dan buraya gidiyoruz, geliyoruz. Hoca efendi vızır vızır konuşuyor; "Hızlı konuşuyor." diye ben utanıyorum. Sonradan anladım; "Otobüstekiler duysun." diye hızlı konuşuyormuş. "Orada duyanlardan birisi etkilenir." diye.

Muhterem kardeşlerim!

Bir kere dünyaya çok çalıştıklarından zengin oluyorlar. Bir de gayelerini tahakkuk ettirmek için keselerinin ağzını açıp hayır yapmasını da çok iyi biliyorlar. Amerika'da, Almanya'da, dünyanın başka yerlerinde bunu hep görüyoruz.

Münih şehrine gittim; "Münih şehrinin üçte biri papazların mülküdür, kiliselerin mülküdür." dediler. Koca Münih şehrinin üçte biri hastaneleri, üniversiteleri, fakülteleri, yurtları...

"Hıristiyan yapsınlar." diye bizim talebeleri yurtlara bedava alıyorlar. Her türlü imkânlar, oluk gibi para...

Bizim burada Heybeliada Ruhban okulu-
nun tamiri için para istemişler; Amerika, iste-
diklerinin kaç misli parayı buraya göndermiş.
Buradakiler demişler ki; “Biz sizden bu kadar
para istememiştik!”

Adamlar kesenin ağzını açıyorlar, kilisele-
rine büyük yardımlar yapıyorlar.

Bizim de dedelerimiz de vakıflar bırak-
mış, hayırlar hasenâtlar yapmış. Ama vakıfları
da koruyamamışız. Bir kısmı zaten yabancı ül-
kelerde kalmış. Bulgaristan’da şu arazi, bu
arazi, hadi bakalım git de al! Bir kısmı da bizim
memlekette satılmış.

Vakıf satılır mı?

Satılmış! Şöyle olmuş böyle olmuş, koru-
yamamışız. Allah bizleri ve satanları ıslah ey-
lesin! Mallarımıza sahip olmayı nasip eylesin.

Şimdi yeni yeni şeyler yapıyoruz.

Kime kalıyor?

Dar gelimli vatandaşa kalıyor. Bu işleri
yapmak sana kalıyor, bana kalıyor. Birçok dinî
hayırları yapmak bize kalıyor.

İmam Hatip okullarını biz yaparız, Kur’an
kurslarını biz yaparız, camileri biz yaparız, biz

döşeriz. İşte uğraşa didine “Ha bugün şurasını yapacağız, bugün kubbe parası, bugün minare parası...”

Bu iş böyle oluyor.

Gel bakalım hayırlı yola çalışmaya!

“Yok! Bugün ekim günüm, bugün biçim günüm, bugün çapalama günüm, bugün hasat günüm, bugün satış günüm, bugün tohum ekme günüm, ilaçlama günüm...”

Böyle aldatır durur. Bir de hileli alışverişler...

İslâm’da ticaret de var ama karşı tarafı aldatmaca yok. İnsanları para hırsı kapladığı için çeşitli aldatmacalarla aldatıyorlar; bu da ticaret yoluyla hırsla para kazanmayı sembolize ediyor. Ötekisi de ziraat yoluyla o işlerle meşgul olup Allah yolunda çalışmamayı gösteriyor.

Böyle yapar da cihadı terk ederse Allah insanın boynuna zilleti takar, halka gibi geçirir.

Niye halkaya benzetmiş?

Hani insanlar bazı hayvanlarına sahip olmak için boynuna tasmasını, halkasını takıyorlar o hayvan kaçamıyor, bir yere bağladı mı kalıyor. Onun gibi. Eğer zilletlikten kurtulmak istiyorsak cihad edeceğiz. Nefsimizle cihad edeceğiz; onu günahlara salıvermeyeceğiz. Şeytanla cihad edeceğiz; bizi şaşkırtmasına izin vermeyeceğiz. Küfürle, ehl-i küfürle cihad edeceğiz.

Kitaplar çıkarıyorlar, mecmualar çıkarıyorlar, gazeteler çıkarıyorlar, müstehcen filmler çeviriyorlar, yasak videolar yayınlıyorlar, her şeyle çalışıyorlar.

Sen ne yapıyorsun, ben ne yapıyorum? Bütün gücümüzle çalışmamız lazım muhterem kardeşlerim!

İnsanlar cihadı sadece Afganistan'da yapıldığı gibi silahla sanıyor.

Çok yanlış!

Bak Afganistan'da tüfekler var, toplar var. Bir tane Rus uçağını düşürmüşler, üç tane Rus tankını tahrip etmişler.

Geçmiş ola!

O iş işten geçtikten sonra yapılan cihad; en son noktası. Afganlıların kahraman cihadı. Kahraman cihadı ama iki milyon Afganlı gitmiş.

Afganlılar bu cihada on beş yıl evvel başlasalardı, şimdi bir uçak almak için bir bomba almak için sarf edilen parayı Allah yolunda dini öğretmek için İslâm'ı müdafaa etmek için yaysalardı, insanların iyi yetişmesinde kullansalardı ortalık gül gülistanlık olurdu.

Biz şimdi o durumdayız. Memleketimiz hür, her türlü imkân elimizde.

Bir hadis okudum da onun peşini bırakmıyorum.

Neden?

Hürüz, rahatız, zenginiz, sıhhatliyiz, afiyetteyiz. Memleketimiz güzel, havamız güzel, suyumuz güzel, gıdamız bol, güneşimiz var, suyumuz var; her şeyimiz var. Şimdi Allah'ın yoluna hizmet eder de Allah'ın dinine yardım edersek, destek verirsek, cihad edersek o zaman memleketimiz kurtulur.

Ben artık gazeteleri okuyamaz duruma geldim. Adam sırtına çıplak kadını -affederseniz mahsus böyle ş harfini şeddeleyerek söyleyeceğim- eşşek gibi almış. Gazetenin muhabiri de karşısına geçmiş, bunların resmini çekmiş. Adamın sırtında çıplak kadın; ikisi de pişmiş kelle gibi sırtıyor.

Her gün her gün buna benzer binbir çeşit rezalet sahnesi. Eğer utanma duygusunu kaybettiysen, eğer reaksiyon kabiliyetini kaybettiysen, eğer nefret hissini kaybettiysen, eğer bunu ayıplamak şuurunu artık unutmuşsan, senin için geçmiş!

Karpuzu bir kesiyorsun puf diyor bir patlıyor; içi kırmızı ama ekşimiş. Çünkü hava yapmış; o karpuzun içi geçmiş, at çöpe. Dışı yeşil, müslüman görünüyor, içini kesiyorsun; ekşimiş, bitmiş, bir şey kalmamış.

Çalışacaksın, üzüleceksin, titreyeceksin, cehd edeceksin, cihad edeceksin!

“Ben bunun çaresini nasıl bulurum?” diyeceksin.

“Şu kötü yola düşen kızları nasıl kurtarırım? Düşmemiş olanları düşmekten nasıl korurum? Sapıtan delikanlıları nasıl doğru çizgide tutarım? Memleketin ahlâkını nasıl korurum? Aile yuvasını nasıl hıfzederim? Nasıl olur da millî bünyeyi, örfümü âdetimi tahrip ettirmem? Bunun için neler yapmam lazım? Para mı harcamam lazım? Yapabileceğim bir şey var mı?” diye hepimiz kara kara düşünüp elimizden geldiği kadar gayret etmek zorundayız.

Muhterem kardeşlerim!

Harp çıksa, Rusya bize hücum etse, binlerce uçak düşer. Bir uçak bilmem kaç milyardır. Bu bin uçağın yarısının yarısının yarısı kadar parayı bugün müslümanlar harcasalar memleket kale gibi olur! Ne komünizm, ne ahlâksızlık, ne dinsizlik, ne imansızlık girer!

Kız anlatıyor:

“Hocam, bizim fakültede bir doçent var. Bizleri topladı; kendisinin eskiden beri nasıl müslümanlardan nefret ettiğini, nasıl bir hacı hoca gördüğü zaman küplere bindiğini, nasıl onları böyle bir kaşık suda boğmak istediğini uzun boylu anlattı anlattı anlattı... ‘Ya başla-

rınızı açarsınız, benim istediğim çizgiye gelirsiniz ya da bu fakültede sizi okutmam.’ dedi.” diyor.

E hani memlekette hürriyet, demokrasi, eğitim hürriyeti, insan haklarına saygı, sevgi nerede kaldı?

Bak ne hâle gelmiş! Sen de ben de oturuyoruz; evlatlarımıza ihtimam göstermiyoruz, müesseselerimizi kurmamışız. Bu memleketin yüzde doksan dokuzu müslüman; şu hâle bak!

Aşağısı nasıl, öbür tarafı nasıl?

Madem bu memleketin sahibiyiz; bunların her birinin çaresini düşüneceğiz, tedbirini alacağız. Ahlâkı, imanı, güzelliği, sevgiyi, saygıyı, adaleti, hakkâniyeti yerleştirmek için gayret sarf edeceğiz!

Peygamber Efendimiz diyor ki;

“Başka dinlere mensup olan, İslâm’a düşman olan milletler size saldıracaklar, sizi yağmalayacaklar.”

Nasıl yağmalayacaklar?

Yemek yiyenlerin kaşıklarıyla saldırıp yemek tabağında ne var ne yok yiyip bitirdikleri gibi öyle size saldıracaklar.

“Yâ Resûlallah! O zaman müslümanların adedi az olacak da ondan mı böyle yapabilecekler? O zaman bu müslümanları yağmalamaları, pilav yer gibi, hoşaf kaşıklar gibi kaşıklayıp bitirmeleri nasıl olacak?” diye soruyorlar.

Diyor ki;

“Hayır!”

Bel entüm kesîrû. “Çok olacaksınız ama selin üstündeki çer çöp gibi...”

Bir sel var; güldür güldür, bir taraftan gelmiş öbür tarafa doğru akıyor. Üstünde çer, çöp, saman, toz, dal parçası, hepsi o selle sü-rükleniyor.

Müslüman böyle olmaz! Müslüman kale gibi olur, dağ gibi olur, bent gibi olur! Durduğu zaman oradan su, sel filan geçemez, engeller; engellemesi lazım.

Şimdi camiler dolusu müslüman var; hepsi hasta! Ailelerinde, kendilerinde, kafalarında, kalplerinde hastalık var. İmanlarında zaaf var.

Ondan sonra biz de diyoruz ki;

“Türkiye’de Müslümanlık var!”

Bazıları da diyor ki;

“Ben Türkiye’nin elli sene daha yaşayacağına inanmıyorum!”

Kemal Kurdaş mıydı neydi, seksenden önceki yıllarda Ortadoğu Üniversitesi’nin rektörüdür.

“Ben Türkiye’nin 50 yıl daha yaşayacağına inanmıyorum.” diyor.

Devlet-i ebed müddetiz evelallah. Devlet-i ebed müddetiz; kıyamete kadar hakkı tutan, hakkı destekleyen bir taife, bir grup, hak yolda yürüyen, hak için çalışan insan mevcut olacak. Allah bizi onlardan eylesin. Allah bizi gafillerden, cahillerden eylemesin.

Bu zillet, horluk, aşağılık... Tepenize binerler!

Müslümanlığın izzeti nerede kaldı?

“Hiçbir şey kalmaz, mahvolursunuz, ayaklar altında ezilirsiniz. Dininizi dönmedikçe, Allah’a tevbe etmedikçe bu geçmez!” diyor.

Yâ Rabbi! Bilerek bilmeyerek yaptığımız her hatadan tevbe ettik, pişman olduk; bir daha yapmamaya azm ü cezm ü kast eyledik.

Yâ Rabbi! Senin varlığına birliğine inandık, Peygamberi'nin yolundan gitmeye azimliyiz. Peygamber Efendimiz'in sünnetini ihyâ etmek istiyoruz, günahlara bir daha düşmemek istiyoruz yâ Rabbi! Bizi Resûlullah'ın yolundan ayırma, sünnet-i seniyyesinden ayırma. Senin sevdiğin razı olduğun yoldan ayırma! Sevdiğin amelleri işlemeye muvaffak eyle. Sevmediğin amellerden, yollardan, hallerden, huylardan, insanlardan, mekanlardan, mahallerden bizi uzak eyle! Bizi de onlardan uzak eyle, onları da bizden uzak eyle yâ Rabbi! Kusurlarımız varsa affeyle yâ Rabbi!

e. Savaş ve Savaşta Niyetin Önemi

Bu cihadın savaş şekli; ordu toplanıyor, düşmanın üstüne hücum gidiliyor. Adam silahını almış, düşmanın üstüne gidiyor. Onunla ilgili bir hadîs-i şerîf. Onu okuyacağım, sayfa tamamlanıyor.

إِنْ كَانَ خَرَجَ يَسْعَى عَلَى وَلَدِهِ صِغَارًا فَهُوَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَإِنْ كَانَ خَرَجَ يَسْعَى عَلَى أَبَوَيْنِ شَيْخَيْنِ كَبِيرَيْنِ
فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَإِنْ كَانَ خَرَجَ يَسْعَى عَلَى أَهْلِهِ

فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَإِنْ كَانَ خَرَجَ يَسْعَى تَفَاخُرًا
وَتَكَبُّرًا فَهُوَ فِي سَبِيلِ الشَّيْطَانِ

In kâne harece yes'â alâ veledihî sığâren fe-hüve fî sebîli'llâhi. Ve in kâne harece yes'â alâ ebeveyni şeyhayni kebîreyni fe-hüve fî sebîli'llâhi ve in kâne harece yes'â alâ ehlihî fe-hüve fî sebîli'llâhi ve in kâne harece yes'â tefâhuren ve tekebbüren fe-hüve fî sebîli'sşeytân.

Adam silahını kuşanmış, zırhını giymiş, atına binmiş, Allah yolunda cihada gidiyor. Cihad ordusuna katılmış gidiyor. Sevap alacak mı cennete girecek mi daha belli değil; niyetine göre...

In kâne harece yes'â alâ veledihî sığâren fe-hüve fî sebîli'llâhi. “Eğer bir insan evinden çıktığı zaman ‘Küçük çocuklarımın rızkını kazanayım.’ diye çıkmışsa, ‘Bunları kimseye muhtaç etmeyeyim, yazıktır. Fukaracıklar, zavallıcıklar benim çalışmama bakıyorlar, ben bunlara helal rızık getirirsem yerler, büyürler. Şu çocuklarımı aç açık bırakmayayım, ağlatmayayım.’ diye onlara helal para kazanmaya çıkıyorsa veyahut cihad edip de ganimet alıp

da ‘Onlar yoksulluk çekmesin.’ diye çıkıyorsa bu çıkışı Allah yolundadır, *fîsebîlillah*’tır.”

Muhterem kardeşlerim!

“Kazançların en hayırlısı nedir?” diye fıkıh kitaplarımız yazar.

Birinci sırada hangisi vardır biliyor musunuz?

Birçok kazanç var; ticaret, ziraat... En kazançlı yol, cihattır! İnsana anasının ak sütü gibi helaldir. Allah yolunda cihad edersen, kâfirin malı ganimet olur, helal olur.

Eğer “Aman, çoluk çocuğum muhtaç olmasın.” diye yapmışsa Allah yolundadır. Eğer “Yaşlı ihtiyar ana babasına hizmet edeyim, onları muhtaç etmeyeyim, onların ihtiyaçlarını göreyim.’ diye çıkmışsa Allah yolunda çıkmadır. Eğer “Ailesimi muhtaç etmeyeyim, işlerini göreyim.” diye çıkmışsa Allah yolunda çıkmıştır. Eğer tefâhur etmek için, tekebbür için, böbürlenmek için, başkalarına fiyaka yapmak için çıkmışsa, *fe-hüve fî sebîli’s-şeytân*, “O zaman onun çıkışı, şeytan yolundadır.”

“İnsan cihada çıktı.” diye, hemen sevaba yazmazlar. Kalbine bakarlar.

İnsan hicret ediyor; bir şehirden bir beldeden bir beldeye hicret ediyor. Kalbine bakarlar.

Kim için çıktı? Kadın için mi çıktı, para için mi çıktı, kız için mi çıktı, ticaret için mi, menfaat için mi, siyaset için mi? Hepsine bakarlar.

Allah rızası için olduğu zaman Allah yolunda olur. O zaman fîsebîlillah cihad etmenin, gayret etmenin, sa'y etmenin ecrini ve sevabını alır.

Muhterem kardeşlerim!

Bu bir hadîs-i şeriftir; buradan bize çıkacak ders şudur:

Her işimizde ilk mesele kalbimizdeki niyetimizi yoklamak, hatası varsa tashih etmek olmalı.

Konya'dan otobüse bindim; "Sevaptır." diye Ankara'da hadis dersi dinlemeye gidiyorum. "Sevaptır." diye kardeş ziyaretine gidiyorum. Başka bir maksatla olursa, dünyevî bir maksatla olursa o maksadına göre olur.

Her işimizi Allahu Teâlâ hazretlerinin rızasına uygun bir tarzda yapmak için niyetlerimizi tashih edelim.

Hepimiz azm ü cezm ü kast edelim; her birimiz Allah'ın dinine hizmetçi, Allah'ın yolunun bekçisi, Allah yolunun askeri olacağız.

“Bundan sonra her işimizde evvela Allahu Teâlâ hazretlerinin rızasını düşüneceğiz; İslâm'ın yayılmasını, müslümanların korunmasını, gelişmesini düşüneceğiz.” diye niyet edelim.

Allahu Teâlâ hazretleri bizi Peygamber Efendimiz'in şefaatine erdirsin. İzzet ve şeref ile âfiyet ve saadet ile yaşayıp iman-ı kâmil ile ve buyurun *Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühû ve Resûlüh* diyerek cennetteki yerlerimizi göre göre, Efendimiz'in cemalini müşahede ede ede âhirete göçmeyi nasip etsin. Azabına giriftar olmadan itâbına, kahrına, gazabına uğramadan affına erip, rahmetine batıp ilk girenlerle cennetine dâhil olmayı nasip eylesin.

Cennet içinde bizi Peygamber Efendimiz'e komşu eylesin ve *cemâlullah*'ı gören

bahtiyarların zümresine bizleri lütfuyla dâhil eylesin.

Bi-hürmeti esmâike'l-hüsnâ ve bi-hürmeti habîbihi'l-müctebâ ve bi-hürmeti'l-leyleti'l garrâi leyleti'l-cumua ve bi-hürmeti esrâr-ı sûreti'l-Fâtîha.

SORULAR-CEVAPLAR

Soru: “Hacca niyet ettim.” diye sakal bırakanlar varmış.

Cevap: Allahu Teâlâ hazretleri bu niyetlerini kabul eylesin. Sıhhat âfiyetle hacca gidip sevaplar kazanıp makbul, mebrur bir hac yapıp saadet ve selamete memleketlerine dönmeyi nasip eylesin.

Peygamber Efendimiz'in bu sakalı bırakmak sünnetine uydukları gibi öteki sünnetlerine de uyarak; “Ümmetin fesada uğradığı zamanda Peygamber Efendimiz'in sünnetini ihyâ edenlere yüzlerce şehit sevabı verecek.” diye kitaplarda yazılmış olan müjdelere ermeyi onlara ve bizlere nasip eylesin. Peygamber Efen-

dimiz'in şefaatine nâil eylesin. Cennetiyle cemaliyle Rabbimiz onları ve bizleri, cümlemizi müşerref eylesin.

Soru: Bir şehirde bir camide bir kişi yirmi yıl imamlık yapmış. Daha sonra ortadan kaybolmuş. Ondan sonra da cemaate mektup göndermiş; 'Size abdestsiz namaz kıldırırım, zaten ben müslüman da değildim, misyonerdim.' demiş."

Cevap: Böyle bir şey kolay kolay olmaz. Ben bunu bir iki yerden daha duydum. "Lübnan'da olmuş." diye duydum.

Hüküm şudur:

"Cemaatin namazı namazdır, vebal imamadır. İmam hata etse, vebal imamadır, cemaatin namazı namazdır."

İbadetler Allah'a yapılıyor. Allah hepimizin kalbini, gönlünü biliyor. Öyle bir edepsizin yirmi yıl yaptığı edepsizlikten dolayı bir cemaatin namazına zarar gelmez. Ama biz de imamlarımızı iyi seçelim.

Muhterem kardeşlerim!

“Eğer Allah sizin ibadetlerinizi kabul etsin istiyorsanız imamlarınızı alimlerinden seçin.” diyor Peygamber Efendimiz.

Ona da dikkat edelim, imama da dikkat edelim. İmamı doğrultalım.

Bir bedevi kalktı, Hz. Ömer radiyallahu *anh*'e bir söz söyledi. Hz. Ömer de o kadar celâletli bir insan olduğu halde kızmadı.

“Yâ Ömer! Eğer sen hata edersen, Allah'ın yolundan ayrılırsan biz seni kılıçlarımızla doğrulturuz!” dedi.

Aktif mü'min, aktif bir cemaat alimallah taşı muma çevirir! Kâfiri mü'min yapar! Biz imanımızı sağlam turalım, Allahu Teâlâ hazretleri nice hayırlara erdirir.

İbrahim Hakkı Erzurumî hazretlerinin *Mârifetnamesi* içinde *Kıyâfetnâmesi* vardır:

“İnsanların saçına, sakalına, gözünün rengine vesairesine göre karakteri şöyle olur, böyle olur.” der.

Bu sözlerin kimisi az çok hakikate yaklaşır, kimisi hiç aslı esası olmayan şeylerdir. Eski kitaplarda böyle şeyler yazılmıştır. Diyelim ki; “Şöyle olan adam şöyle olacak.”

Gaybı Allah'tan başkası bilmez! O sadece biraz edebî, biraz umumi tavsiye. Umumi kanaat göstermek bakımından söylenmiştir. Her kaidenin istisnası olur. Onun için onlara pek aldırmazsınlar.

Soru: Daha önce bahsettiniz ama kısa örneklerle vadeli satışı anlatır mısınız?

Cevap: Vadeli satış olabilir. Borcunu vadeli, taksit taksit ödeyecek; bu caizdir. Vadeli satışta fiyatın farklı olması da pazarlık meclisinde konuşulmuş bir hususa olabilir.

“Sen bunu peşin alırsan yüz bin liraya veririm. Altı ay vadeyle alacaksan yüz yirmi bin liraya satarım.” diye ilk pazarlık meclisinde daha satış akti olmadan evvel konuşulursa olur. Konuşulduktan sonra durum değişse de altı ayda ödeyemese on ayda ödese o zaman fiyatı değiştiremez.

Pazarlık bittikten sonra vadenin değişmesinden dolayı fiyatı değiştirmek faiz olur.

Pazarlık meclisinde; “Öyle yaparsan böyle yaparım, böyle yaparsan şöyle yaparım.” demek pazarlık içinde sayılır, mahzuru yoktur.

Allah hepinizden razı olsun. Dünya ve âhîretin hayırlarına erdirsin. Dinde fakih eylesin. Her işinizi Rabbiniz'in rızasına uygun yapmayı nasip eylesin. Ömrünüzü Allah yolunda, Resûlullah yolunda geçirerek Peygamber Efen-dimiz'e has ümmet olmayı Allah'a has kul olmayı nasip eylesin.

Fâtiha-ı şerife mea'l-Besmele.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

5 Zilka'de 1407 / 02.07.1987

Ankara

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

